

свѣщія-тъ родъ, като: *овца-тъ, коза-тъ и крава-тъ* сж млечни животни.

222 — Сказуемо-то е просто когато ни представлява едно качество или едно дѣйствіе на подлежащото; като: *небе-то е ясно; Георгій пише; той е писателъ.* — То е сложно когато ни представлява много качества или дѣйствія, като: *Богъ е дълготърпеливъ и правосъденъ; Георгій е учителъ и писателъ.*

223 — Подлежащо-то и сказуемо-то бивать съставени когато ся съдружени отъ думи които имъ служатъ като допълненіе и като изясненіе на мысль-тъ; като на примѣръ: *необразованнѣ-тъ чловѣкъ е едно същество злочестно*: подлежащо-то е *чловѣкъ*, сказуемо-то е *същество*. Но, тѣ сами, безъ думи-тѣ *необразованъ* и *злочестенъ*, не ни показватъ точно-тъ мысль; за то трѣба да прибавимъ на първо-то дума-тъ *необразованъ*, а на второ-то, *злочестенъ*. И тъй *необразованъ* е допълненіе-то на подлежащо-то, а *злочестенъ*, на сказуемо-то.

224 — Дополненія-та които ся отнасятъ на подлежащо-то или на сказуемо-то, сж тѣхна часть, сирѣчь принадлежатъ имъ. Като на примѣръ въ слѣдующе-то израженіе: *Служба-тъ на Бога е първо-то дѣло отъ наши-тъ длѣжности.* Тукъ логическо-то подлежащо е: *служба-тъ на Бога*, а логическо-то сказуемо: *първо-то дѣло отъ наши-тъ длѣжности.*

225 — Дополненіе-то на подлежащо-то както и на сказуемо-то може да е едно прилагателно, едно причастіе, едно нарѣчіе, едно допълненіе (срѣствено или